

Nr 341.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 16 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften; given Stockholms slott den 27 september 1946.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 16 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 16 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Häri genom förordnas, att 16 § förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

16 §.

Nuvarande lydelse:

Då handling, — — — uppvisandet, köpas.

Föreslagen lydelse:

Då handling, — — — uppvisandet, köpas.

Kan det utländska myntslagets värde i svenskt mynt icke beräknas enligt i första stycket angiven grund, bestämmer Konungen huru beräkningen skall ske.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 sep-
tember 1946.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler fråga om *viss ändring i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften* samt anför därvid följande.

I 16 § stämpelförordningen stadgas, att då handling, lydande å utländskt myntslag, skall beläggas med stämpel i förhållande till det i handlingen uttryckta värde, det utländska myntslagets värde i svenskt mynt skall beräknas efter den vid tiden för stämpelbeläggningen gällande växelkurs, vartill på den ort, där stämpelbeläggningen sker, eller på närmaste inländska växelplats växlar, utställda i det främmande myntslaget och lydande på betalning vid uppvisandet, köpas.

I en den 2 maj 1946 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *statskontoret* anfört, att svenska tändsticks aktiebolaget i april 1946 hos statskontoret anhållit om upplysning, huruvida stämpelbeläggning enligt stämpelförordningen kunde beträffande en angiven post tyska aktier å nominellt 250 000 riksmark verkställas på basis av kursen 1,685 kronor per 100 riksmark. Enär — fränsett clearingkursen — någon växelkurs icke noterades å tyska riksmark, hade statskontoret hos riksbanken hemställt om ett uttalande rörande den kurs, som kunde läggas till grund för ifrågavarande stämpelbeläggning. Med anledning härav hade riksbanken meddelat, att den sist noterade säljkursen för riksmark förekommit den 18 maj 1945 och varit 168 kronor 50 öre samt att riksbanken saknade möjlighet att angiva någon annan kurs. Riksbanken hade vidare anfört, bland annat, att möjlighet saknades att tillämpa det i stämpelförordningen föreskrivna förfarandet beträffande omräkning till svenskt mynt vad riksmark beträffade, och att en tillfredsställande lösning av frågan om grunderna för stämpelbeläggning i förevarande fall syntes kunna erhållas endast om möjligheter skapades att fastställa omräkningskursen efter skälighetsprövning. Av det anförda framginge enligt statskontorets mening, att någon för tillämpning av 16 § stämpelförordningen gällande växelkurs å tyska riksmark under nuvarande förhållanden icke kunde fastställas. På grund härav hade statskontoret funnit sig icke

kunna meddela bolaget sådan upplysning, varom bolaget hemställt. Då det emellertid syntes ofrånkomligt, att frågan om växelkursens fastställande för tyska riksmark vid stämpelbeläggning enligt stämpelförordningen vunnit en efter förhållandena anpassad lösning, hade statskontoret velat bringa ärendet till Kungl. Maj:ts kännedom för den författningsreglering, som kunde anses påkallad.

Härefter har *svenska tändsticks aktiebolaget* i en den 29 juni 1946 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift anfört, att det vore för bolaget angeläget att snarast kunna avsluta köpet av ifrågavarande aktiepost. Bolaget övervägde därför att genomföra transaktionen och därvid till grund för beräkningen av stämpelavgiften lägga den kurs, som av finansdepartementet utsedda sakkunniga i samråd med svenska fondhandlareföreningen föreslagit i fråga om värdesättning per ultimo december 1945 av vissa utländska värdepapper och tillgodohavanden, nämligen 1 procent av den sist noterade säljkursen för riksmark, som utgjorde 168 kronor 50 öre för 100 riksmark. Stämpelavgift skulle sålunda komma att uträknas på basis av 100 riksmark = 1,685 kronor. För den händelse eventuella kompletterande bestämmelser till stämpelförordningen skulle komma att medföra, att stämpelavgiften skulle beräknas efter en högre kurs än den nyssnämnda skulle bolaget därefter komplettera stämpelbeläggningen med det felande beloppet. Bolaget vore även berett att ställa erforderlig säkerhet, t. ex. bankgaranti, för fullgörandet av den ytterligare stämpelskyldighet, som sålunda kunde komma att åvila bolaget. Innan bolaget emellertid skrede till transaktionens genomförande och erläggandet av stämpelbeloppet, uträknat på nu angivet sätt, anhölle bolaget om Kungl. Maj:ts meddelande, huruvida nämnda förfaringsätt kunde godkännas ävensom om den säkerhet, som bolaget eventuellt hade att ställa.

Justitiekanslersämbetet har, efter remiss, avgivit följande utlåtande i ärendet:

I nu rådande läge kan ledning för beräkning av stämpelavgiften i sådant fall, som avses i bolagets ansökan, icke erhållas av bestämmelsen i 16 § stämpelförordningen. Justitiekanslersämbetet ifrågasätter därför, om icke stämpelförordningen bör kompletteras i ifrågavarande hänseende, en fråga varå statskontoret fäst Kungl. Maj:ts uppmärksamhet i skrivelse den 2 maj 1946. Därest emellertid, innan så skett, inköp av aktier, lydande å utländskt myntslag, äger rum, synes den omständigheten, att omförmälda bestämmelse icke kan tillämpas, såvitt möjligt ej böra hindra köpets genomförande. Sakligt sett förefaller det ej heller vara något att erinra mot att i avbidan på författningsändring stämpelbeläggning sker efter den i bolagets ansökan angivna kursen under förutsättning att erforderlig säkerhet — exempelvis bankgaranti — ställes för fullgörande av den ytterligare stämpelskyldighet, som kan komma att åvila bolaget. Kungl. Maj:t torde dock icke böra lämna det i framställningen angivna meddelandet. Skulle bolaget förfara på sätt i framställningen nämnts, lär någon erinran likväl icke komma att framställas däremot. Vad särskilt angår frågan om förfarandet kan anses falla under straffbestämmelserna i 47 § stämpelförordningen, synes tydligt, att så icke är förhållandet.

Justitiekanslersämbetet hemställer, att framställningen icke föranleder annan Kungl. Maj:ts åtgärd än att avskrift av detta utlåtande överlämnas till bolaget.

Sedermera har bolaget i en den 18 september 1946 dagtecknad skrift meddelat, att bolaget den 14 i samma månad genomfört ifrågavarande köp av tyska aktier å nominellt 250 000 riksmark — vilken aktiepost utgjordes av 250 aktiebrev å nominellt 1 000 riksmark — och därvid belagt aktierna med stämpel efter en kurs av 100 riksmark = 1,685 kronor med tillhopa 25 kronor. Bolaget har samtidigt förklarat, att bolaget, så snart avräkningskurs för riksmark blivit fastställd efter det den ifrågasatta ändringen av stämpelförordningen blivit genomförd, skulle erlagga eventuellt felande stämpel samt att bolaget vore berett att efter erhållna anvisningar från Kungl. Maj:t ställa bankgaranti för skillnaden mellan det erlagda stämpelbeloppet och vederbörlig stämpel, beräknad efter avräkningskursen 100 riksmark = 168 kronor 50 öre.

Departements-
chefen.

Såsom statskontoret och justitiekanslersämbetet ifrågasatt torde stämpelförordningen böra kompletteras med en föreskrift om beräkningen i stämpelhänseende av värdet i svenskt mynt av sådant utländskt myntslag, för vilket någon växelkurs icke noteras. Någon allmängiltig regel för en dylik beräkning torde emellertid — med hänsyn till de skiftande förhållanden, varom här kan vara fråga — svårligen kunna uppställas utan torde beräkningen böra ske enligt den omräkningskurs, som med hänsyn till omständigheterna synes skälig. Det torde sålunda lämpligen böra ankomma på Kungl. Maj:t att, på ansökan av den för stämpelbeläggningsen i visst fall ansvarige eller då anledning därtill eljest förekommer, bestämma huru beräkningen skall ske. En bestämmelse härom bör införas i 16 § stämpelförordningen.

I enlighet härmed har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning om ändrad lydelse av 16 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.*

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att nämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övrigt ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

B. Sandberg.